

סרן יזרסקי (יזהר) שמעון
2016714

בן מרים וחנוך הכהן
נולד ב- כ"ג חשוון תש"ט 25.11.1948
התגייס לצה"ל בפברואר 1967
שרת בגדוד "גדעון" (13)
נפל ב- כ"ז תשרי תשל"ב 16.10.1971
בעת מילוי תפקידו.

זרסקי (זיהר) שמעון

בן חנוך הכהן ומרים. נולד ביום כ"ג במרחשון תש"ט (25.11.1948) בקיבוץ משמר השרון ובגיל צעיר עקר עם משפחתו לכפר סבא. הוא למד בבית הספר היסודי על שם אוסישקין ובבית הספר התיכון על שם ברל כצנלסון בכפר סבא ועמד בהצלחה בכחיות הבגרות. בהגיעו לגיל שלוש-עשרה נתייתם מאביו יתמותו טבעה בו אותות קשים, אך הוא התגבר על כך.

הוא גויס לצה"ל בתחילת פברואר 1967 והוצב לחטיבת "גולני". הגיוס חולל בו שינוי מרשים. מנער עניו, ביישן וצנוע, הפך עד מהרה לגבר נמרץ ורב פעלים. הוא השתתף במלחמת ששת הימים. בשנת 1968 סיים קורס קצינים בהצלחה, נבחר לקצין מצטיין וקיבל את דרגתו מידי הרמטכ"ל. הוא עשה חיל כצבא בהיותו חייל מצטיין, קצין מעולה, חבר למופת ואהוב על כל ידידיו ומכריו. בשנת 1970 הצטרף לצבא הקבע. היה מפקד פלוגה ועמד לעלות בסולם הדרגות. בראשית 1971 נתמנה לשופט בית משפט צבאי בפקוד הצפון ובחודש אוגוסט באותה שנה, נשלח מטעם צה"ל לחו"ל. הוא היה אמור ללמוד באוניברסיטה מטעם צה"ל. ביום כ"ז בתשרי תשל"ב (16.10.1971), נפל בעת מילוי תפקידו בעלותו עם רכבו על מוקש ברמת הגולן. לפני שנפל עיברת את שמו ליזרה. הוא הובא למנוחת עולמים בבית הקברות בכפר סבא. לאחר נפילתו הוענקה לו דרגת סרן.

שר הביטחון כתב להוריו: סכתב תחומים בו ציין בין שאר דבריו, כי זיהר היה חייל מצויין, קצין מעולה וחבר למופת אהוב על כל מי שהכיר אותו. אחד מעמיתיו הקצינים כתב שיר לזכרו בו כלולות השורות הבאות: "גוף חסון, קפל"צ לא רכוס, חגור, עניים מחייכות/כך תופיע לנגד עיינו בכל אותן התמונות/צועד לפנינו בכל אותן אלפי הדרכים/בין מסעדה לקונסטה, יריחו ומעלה האדומים/שעל אחת מהן פסקת מלצעוד לעולמים/.../שברזי הזכרונות כהבהקי אור צצים/כפצצות תאונה 52 מ"מ אל על מתרוממים/וכלעומת שבאו יודעים מטה ודועכים/אך דמותך המ"פ תהא תרוטה בהם נצחים/עד שנושוב וניפגש באחת מאותן הדרכים".

"יהי זכרו ברוך"

שמעון בתקופת הצבא

באימונים

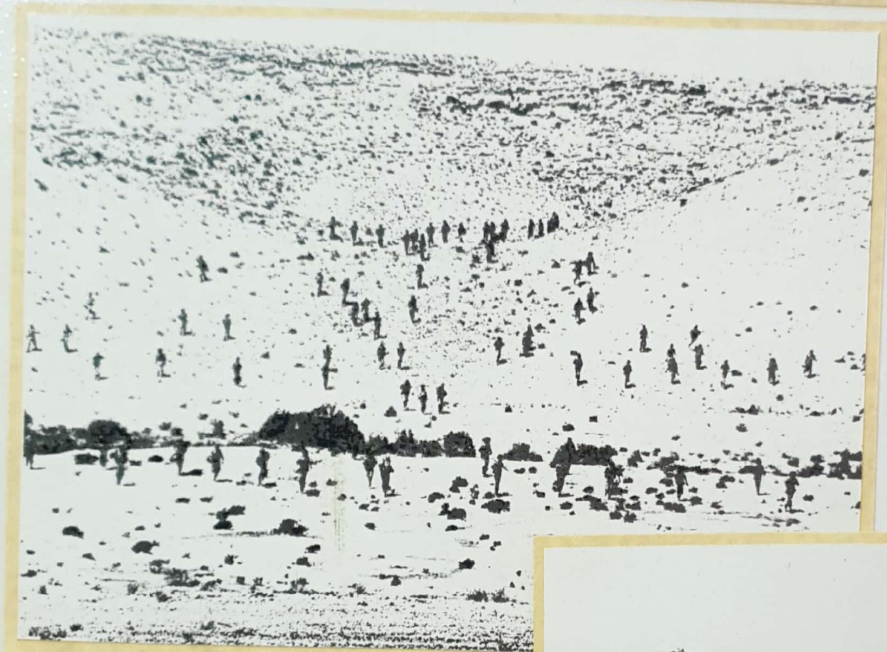

מרכז הרידב ל"קו ברילב" (1970-1969)

כאמור, השתלטו לוחמי גולני על רכס ג'בל רוס במסגרת מבצע "פלצור" ב-3 בדצמבר 1969. הרכס התלול וחסלעי הקנה שליטה טובה באש ובתצפית על "ארץ המחבלים" ("פתחלנד"). מנהר החצבאני במערב ועד העיירה חצביא בצפון. ב-9 באוגוסט 1970 נסל סגן דב רודברג ו"ל, ממקד פלוגה בגדוד "גדעון", תוך נסיון לחלץ פצוע על רכס ג'בל רוס. מאז כונה ג'בל רוס על שמו "חר דב".

היתה זו תקופה של פעילות מבצעית ענפה לא רק לאורך גבול חלבנון, רכס הר דב ומוצבי החרמון; חיילי גולני ביצעו "תעסוקה מבצעית" ר"בט"ש" גם ברמת-הגולן, ברצועת עזה וב"קו ברילב". ברצועת עזה נטלו חלק חיילי גולני (לוחמי כל הגדודים בתחלופה קבועה) במאבק נגד המחבלים, בסריקות ובמרדפים אחר מבצעי פעולות הטרור (1971-1969). בגיזרת התעלה, ב"קו ברילב" השתתפו לוחמי החטיבה ב"מלחמת ההתשה" נגד האויב המצרי (1970-1968) בעיקר על-ידי אחזקת ה"גיזרה הצפונית", גיזרת קנטרה-בלחה.

אימונים בשנות ה-70

דרך הקרבות של חטיבת גולני

"חטיבת הנחל והנביקים" כוננה בחטיבת גולני בימי תש"ח (1948) אך עתה לאחר 42 שנות לחימה אינטנסיביות, מורשת איתנות והקרבה שלה בכל מרחבי ארץ ישראל, בגליל ובעמקים, בשומרון, במב ובכינן, בריבת הגליל ובדרום לבנון, מבית בצפור ועד אילת בדרום, מרפח במערב ועד פארק איתרין במזרח, דרך התיבות האדומה, הקשת המסחרית הוותיקה של חטיבת גולני, חולקה לעשר תקופות שנות, אותן בלוח האסטרטגי, הפשיטות והקרבות, נבחרו רק ארבעים אתריהם: חטיבת גולני והיחידות ביחוד מבצעות "המעט המוחלט מרוב" כיסודו של דבר, כך מלמדת אותנו המפה. חטיבת גולני חיתה ועודת חטיבת גולני, ורוב רובם של אתריהם: חטיבת גולני חולקה ונחמתי של ארץ-ישראל, מבית ועד יבנה, מהים ועד הכנען.

הנהגות נכונות הן חיוניות לבריאות הכלכלית של המדינה. יש להקפיד על יעילות ופיקוח, ולמנוע בזבוז משאבים. בנוסף, חשוב להשקיע בחדשנות ובחינוך, כדי לשמור על התחרותיות של המדינה בעולם הגלובלי.

התחלתי לכתוב את המאמר הזה כדי לשתף אתכם בהערכתי. אשמח לשמוע את דעותיכם ולדון בנושאים אלו יחד.

המאמר המלא נמצא בדף הבא. אודה לך על קריאתו.

Handwritten text in Odia script, appearing to be a list or notes. The text is written on lined paper and is somewhat difficult to decipher due to the cursive style and some fading. It appears to contain several lines of text, possibly related to a list of items or a set of instructions.

לשאר סכנו, שמתחיל בחור נ"מ, שמעון היה צעיר, אולם בשחו בו, וידעו שהם הולכים אחרי קצת טוב, בבחון רב הלכו אחריו.

ה- כמו שתזכירו עם רבים לפני שמעון ניסה וגם הצליח להוציא מהחילים את מה שהוא רצה ומתחיל דרש. בכל אופן דרכים שמוא עשה את זה. הוא הוציא את המקסימום מהחילים ועובדה שתפלוגה היתה אחת חשובה בחטיבה, בזמנו.

שמיל גולן, רס"ן - למעשה שמעון שרת

וזמן קצת מאוחר מאד בחור מפקד מחלקה עם דרגה סמל, בגדוד 12, בשלב נוסף, כשהוא חזר מקורס קצינים, פגשתי את הבחור פעם נוספת בגד"ו כאשר שרת אצלי כמ"מ ובשלב מאוחר יותר כסמ"פ.

ש- אין אתה זוכר אותו בחור מפקד?
ה- הבחור יש לו שתי תכונות עקריות. למעשה התכונה של מפקד, שכבר ציינו אותה כאן, בעל כושר ביצוע אישי מעולה, דרישה מהחילים להגיע לשלמות, ולשאוף בכל מצב לשלמות. התכונה שניה היא-תכונת האדם אצלו. לדעתי שמעון היה יוצא דופן בחבורת הפקוד כבר בתקופת המ"כים. הוא היה בחור שמצד אחד היה דורש מהכחה או מהמחלקה (בשלב מאוחר) להגיע לשלמות, מצד שני, כל רגע פנוי, זה היה אותו בחור שהיה אפשר לקפוץ אליו, וזה היה אותו חיוך שכל חיל מקבל ממנו, והייתה הרגשה במחלקה, גם בתקופת שהיית מ"כ ולא מפקד בכיר במחלקה, שאם פונים לשמעון, דאגה בעקבותי שיכולה לפתור את הבעיות אפשר לראות בו כאחד שמבין את החיל, ויותר את הבעיות, ואפשר להסתדר איתו. יחד עם זה אני מציינת, היה עם הרבה דרישות, ולדעתי, סטנדרד גבוה מאד של בצוע. וזאת היתה

מטא חילים שלא היו עומדים בזה, אך עם הזרם של המחלקה חלק גדול הגיע לסטנדרד הזה ולדעתי, היתה לו מחלקה יוצאת מן הכלל בעקבות הדרישות המרובות שהיו לו.

ש- איך התרשמח לגבי יחסו לסגל הפקוד?

ה- מהסגל הוא דרש הרבה יותר מאשר מהחילים. הוא טען שאם חיל יכול לבצע, מ"כ ומ"מ בשלב יותר מאוחר, יכול לבצע הרבה יותר טוב. והיו לו דרישות עצומות מהסגל, גם בשטח וגם בהכנות לקראת יציאה לשטח. הייתה המתיחות, אם היתה מתיחות יציאה לפעולה ולא משנה מה הגודל שלה, ומה החשיבות שלה, הסגל היה מכין את עצמו מראש, לפני שהיה צריך לגש בכלל לחילים, מכין את כל הדברים. זרק לאחר שהסגל היה מוכן, היה ניגש לבדוק את החילים ולארגן אותם. בגמר כל הסידורים, היה אוסף את הסגל, והיה מסביר להם ודורש מהם, ומוביל אישיהם בבקר שאכן הכל סודר והכל אורגן. לסגל לא היו היים קלים במיוחד עקב הדרישות הגבוהות שלו, ולדעתי הסגל נהנה מהעבודה אצלו בגלל הסיבה שהוא אדם. היה עם מי לדבר והיה אל מי לפנות. האמת שכמעט לא זכור לי שהוא היה מפנה אלי בעיות של חילים. הוא היה פותר ברב המקרים את הבעיות. בעיות שהיו מועברות אלי ברב המקרים היו בעיות שנקרא להם "בלי פתרון", היינו מנסים ולא היינו מתגברים על זה. לדעתי שמעון שיפל בכל הבעיות והחמורות במחלקה, בשלב יותר מאוחר בפלוגה, והוא השתדל כמה שפתוח להעביר, לי כמעט ולא זכור מקרה שהוא לא יכול היה לבחור אותו במסגרת המחלקה.

ש- מתי נפגשת איתו לראשונה?

ה- אני נפגשתי עם שמעון למעשה פעם ראשונה, במלחמה, או למעשה יום אחד אחרי המלחמה

התורה

ש- ההיסטוריה למלחמה-
 ח- האמת היא שלא דברנו על זה הרבה. אבל לשמעון הייתה האגדה שהמלחמה, הייתה סליבה
 למלחמה. עקר הנושאים שהוא דבר עליהם זה כמה ישובי העמק, עמק החולה, היו מסכנים.
 כמה קשה היה לצאת לעבוד ברגע שהסורים ישבו על הרמה. והייתה הרגשה שבתור, זה ממש
 כאב, כל הנושא הזה שעשרים שנה אנשים לא יכלו לעבוד כמו שאנחנו נמצאים להם, שלא.
 אבל בשאר הנושאים לא נגענו. לא נגענו בנושא של איך הוא רואה תיילי אויב נחרבים,
 מה היחס שלו לדברים האלו. כי משום לא היה זמן. אנתנו נמצאנו בתקופה שהייתה החתלת
 הקמה תקו הסורי, מה שנקרא, החארגנות ברמה בשמוע הראשון לאחר הסלחמה. ולמשה ה-3
 חדשים אחרי זה לא היה זמן לדבר, השום עבד כל הזמן, כאשר הוא ישב במוצבי החוף
 המלוגחיים, והיה מגיע רק לישיבות סגל בשלוחה, משה שלא יצא לנו בכלל לדבר איתו
 על הנושאים האלה.

ליסטמן- הייתי עם שמעון במשיטה בכפר "קלעה" בלבנון ליד מטולה.
 ש- זכרונות מההכנות לפשיטה-
 ח- נאמר שיש כבר על הדרישות שלו, ועל היכולה שלו, לבצע דברים. הוא ידע בדיוק
 לקראת מה אנחנו הולכים, כשהוא בא לכה, זאה היחה פשיטה, שהיה צריך להיזהר
 על שני אנשים, ושאר החברה היו גם כן אנשי סגל. הוא היה בא עם רשימה, שכל דבר
 אצלו רשום. מה הוא דרש ובדק ויודא שכל דבר קיים ונמצא.

בהתקרבות אל המשטרה, היינו בטור, סורי זחל"מים ונענו בשקט, כמוכן שמעון
 הקפיד שכל אחד ישב עם האצבע על ההדק, כן. אני זוכר שכבר עמדנו מול הבנין, בנקודה
 שנקבעה לנו בתדריך, הוא הקפיד לחלק פקודות, וכל כלי נשק שהיה בזחל"מ שיהיה מכוון
 לנקודה מסוימת ולא סתם, לאיזה נקודה מהיה חשב שמס מסוים יצוץ אהו. ענבי במודה ויקום
 אחד פעולה לפתח באש. אני קיבלתי את המחלקה שלו כשתורתו מקורם קצינים והוא עבר
 להיגת סמ"פ. ש- האם היו לו פחדים, התלבטויות? ח- פחדים יש לכולנו כשעוברים
 אח הגבול. אבל לא יצא לנו לדבר על זה באופן מיוחד. הוא חדרך אותנו כפי שחחה פקוד
 על הזחל"מ, הוא היה מפקד פשיטה באימונים. היעד היה חחנה רכבת עם מספר מיבנים.
 שמעון היה המפקד. שזכור לי משפט אחד, שאני זוכר אותו כל פעם שאני נזכר בשמעון.
 הוא גמר את התדריך, פקודה המבצע, שהיתה, דרך אגב, נהדרת, היה חייב ציטטה של
מונטגומרי שהיה בשבילי זה מן הדיבא, הוא אמר: "אנשי הי"ר הם מדושדשי רגלים וזבי
חוטם, אך אלה הם שיקבעו את המלחמה". ויש זה אחד שהיה חניך שלו שיכול לאשר את זה.
 בתור לאות פשיטה, הוא היה ידוע בתור נווט מעולה, הגענו ליעד במינימום זמן,
 התקרבו אליו בשקט מקסימלי, ונדמה לי שרק עשרים צעדים מהיעד עצמו התגלינו, כשהיה
 עם בינים אויב שלנו, מובן שביצענו את זה על הצד הטוב ביותר. נקודה נוספת ביחס
 לשמעון. אצל פגשתי אותו בלבטים שלו. לפני השחרור הגענו שנינו נרשמנו למכינה הקדם-
 אקדמית, שנינו עברנו בחינות, שנינו התקבלנו והתעחדנו לגור באותו חדר במעונות של
 האוניברסיטה העברית. שמעון מסיבות שלא כאן המקום לפרט אותן, (אולי אם היה פה
 אז היינו מעלים אצבע מאשימה כלפי מישור, אבל לא פה המקום) לא הגיע לתחילת המכינה
 וביקש ממני שאני אעתיק את ההרצאות על קופי. העתקתי כמובן, ויש לי עד היום המחברות
 האלה, למרות שלהוסיף הרבה זה לא יכול. מה שכן הוא בא לבקר מדי פעם, כשהיה לי זמן

47

הספירה

אצל כל היום אנו לא בחינה
 אלא מבטו אל החוקה החוקה
 אלא אין לאורך דפוסה
 אלא אין אלה גיבה דת הספירה
 אלא ~~הוא~~ הוא לא אלא
 אלא ~~הוא~~ הוא לא אלא
 הספירה הוא אלא הוא בחינה
 אלא ~~הוא~~ הוא בחינה אלא
 אלא א סוף אלא
 אלא אלא אלא אלא
 אלא אלא אלא אלא
 אלא אלא אלא אלא

אלא
 אלא

~~החוק~~
החוק

הוא עבר את
התהליך של
החוק והוא
הוא עבר את
התהליך של
החוק והוא
הוא עבר את
התהליך של
החוק והוא

הוא עבר את
התהליך של
החוק והוא
הוא עבר את
התהליך של
החוק והוא
הוא עבר את
התהליך של
החוק והוא
הוא עבר את
התהליך של
החוק והוא

הוא עבר את
התהליך של
החוק והוא

בחינת גימטריה
על ארבעה זוויות

השאלה

יש שתי זוויות במעגל הן זוויות צמודות.
האם הן זוויות זוויות?

תשובה: כן, הן זוויות זוויות.

הוכחה: נניח שיש לנו מעגל עם שתי זוויות צמודות.

אם הן זוויות זוויות, אז סכומן הוא 180 מעלות.

אם הן זוויות צמודות, אז סכומן הוא 180 מעלות.

לכן, שתי זוויות צמודות במעגל הן זוויות זוויות.

אם הן זוויות זוויות, אז הן גם זוויות צמודות.

לכן, הן זוויות זוויות.

אם הן זוויות צמודות, אז הן גם זוויות זוויות.

מכאן
נראה

הוכחה
על ארבעה זוויות

השאלה

יש שתי זוויות במעגל הן זוויות צמודות.
האם הן זוויות זוויות?

תשובה: כן, הן זוויות זוויות.

הוכחה: נניח שיש לנו מעגל עם שתי זוויות צמודות.

אם הן זוויות זוויות, אז סכומן הוא 180 מעלות.

אם הן זוויות צמודות, אז סכומן הוא 180 מעלות.

לכן, שתי זוויות צמודות במעגל הן זוויות זוויות.

אם הן זוויות זוויות, אז הן גם זוויות צמודות.

לכן, הן זוויות זוויות.

אם הן זוויות צמודות, אז הן גם זוויות זוויות.

מכאן
נראה

32

א ד ו

אלף חסון, קפאצ' לא וכל, חלף, חינוך חיובי
כך תפסתי לנגד חינוך הכל אלף ומתנה
בוצר אפניו כל אלף אלפינוכי
בין חסידה לקונטרס, ירחו ורחו חסידה
למה אתה ~~בין חסידה לקונטרס~~

הואם גדול צרכים ~~הואם גדול~~ ספואל גמאם וחקק
נאסף צורה, מילט אל הפלטה החורה וצוקים
בזיגור ספא גאיה דנו בצרם קשמ
אלה כים קפה מסכי צוצאטם זל פוולא חבצות
כך ~~הואם גדול~~ אלו חולק - חילי "אלני" אלוני

כפחשוק לצרוב האלם שני טארם נצחיים ואלום
הואם וצרכים ואלום, קאלמהו לגמאן אדשה חוללים
במלך גמא צוצרם חמנו גמא, כבוחם קאצום
גמאנו כמחוב, בנאל שנה, סרטימאן אל הקפצ' אדחוקים
כך גלך חמנו, למחן, קקינו לקרוב, אבצאלנו אאלנו

לכרכי ונבלתה כוקקקי אלל צצם
כפצאל גמאנו 25 גה אלל חזוחמם
אבלמהו לגמאן ונצחיים ואלום
אלך במלך גמא חמא חמא דהם נצחיים
38 שישוק אפסל גמאן חמאן ונצחיים
- א. ב.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly Hebrew or Arabic, written in a cursive style. The text is arranged in several lines across the top half of the page.

Handwritten characters, possibly a signature or initials, located below the main text on the left side.

Handwritten character, possibly a number or symbol, located below the main text in the center.

Handwritten number '3' enclosed in a circle, located below the main text on the right side.

(7)

א"י וחלמה א"י

הכרחי את שמעון לראשונה, כחזמנות חגיגית, תקופת קצרה לאחר שהגעתי לחטיבה. היה זה, במסדר סיום סירונו, שבא לצייץ מרק בעבודתו של שמעון. ניסיונו הראשון כמפקד פלוגת חיילים.

לאחר המסדר, ט"ל ~~המנואל~~, מפקדו של שמעון, מסר לי את חוות דעתו על עבודה ה-מ"פיים. למרות גילו הצעיר, שמעון הוא אדם רציני מאד, אמר לי ~~המנואל~~. כושר מחשבה מבריק, הרגשת אחריות עמוקה, אהבת החייל וכושר מנהיגות, חיברו יחד בשמעון ועשוהו מפקד פלוגה מצטיין. לאחר חוות דעת מלהיבה זאת, הייתי סקרן לפגישה אישית, עם האיש הצעיר. הפגישה הראשונה היתה קצרה, אך בעקבותיה באו שיחות ארוכות, בהם התחלתי להכירו.

היתה לו כמיהה גדולה ללמוד, ויחד עם זה, סיפוק רב בעבודתו כמפקד בחטיבה. התרשמתי שהוא מחלבט, בין שני עולמות אלה. היה רוצה מאד ללמוד בסכניון, אך יחד עם זה, הרגיש ספוק רב מהשגיו כמפקד, אהב את חייליו ועבודתו, והיה רוצה להמשיך אתנו. ליבו היה גם מלא דאגה לאמו.

לאחר שיחות ארוכות, הגענו יחד להחלטה משותפת. שמעון התמנה לתפקיד של מפקד פלוגה מבצעית באחד מגדודי החטיבה, לשנה. לאחר זאת, יצא ללמוד בסכניון בסיוע של צה"ל. שנינו יצאנו מרוצים מההחלטה.

שמעון קיבל לידינו את הפלוגה המבצעית המצטיינת בחטיבה, ועד מהרה הוביל את הפלוגה להשגים חדשים. השנה הלפה במהירות. העבודה היתה רבה, אך הסיפוק בצידה. התאריך כבר נקבע להחלפתו, ונעשו הסידורים הראשונים ליציאתו של שמעון ללימודים. ואז קרה האסון הנורא - שמעון נהרג בפעולה מבצעית. אין מילים לתאר את התדהמה, והצער.

אנחנו ~~אנחנו~~, אבדנו חבר, חייליו אבדו מפקד נערץ, ועם ישראל, אבד אחד מבניו המוכשרים והמסורים.

כמה מצער הוא, שצעירים מוכשרים כשמעון וחבריו, צריכים להקדיש עצמם ללחימה, ולפעמים, לשלם בחייהם בעד בטחוננו ועצמאותנו. לאיזה השגים יכולנו להגיע, אם נערים אלו, יכלו לנצל את כישוריהם לעבודה יוצרת, אך את עובדות החיים אין לשנות.

קיומינו הלאומי, מותנה בזה, שהטובים בכל דור, יקדישו את עצמם לנושא הבטחון.

שמעון הבין זאת, והגשים זאת, בחייו ובמותו.

התאחדות הורים וילדים "קרית" ת.ד. 23372

צבא הגנה ל
ענף סיוע למשפחות ולפע
.ד.צ.
טל' 23372
תאריך: 31.5.82

לכ' משפחת: שכר, נח'ם

הנדון: - אתר הנצחה בצומת גולני.

נכבדי !

בצומת גולני שבגליל התחתון נמצא בשלבי הקמה אתר הנצחה לזכר חברינו חיילי חטיבת גולני שנפלו במערכות ישראל.

לכל נופל תוקדש מגירה שבתוכה אנו מעוניינים לשמור חומר כגון: שירים, תמונות, מכתבים או כל חומר אחר שכתב או שנכתב על הנופל, וזאת למשמרת נצח לדורות הבאים.

מאחר ועד היום טרם העברתם לנו כל חומר או השלמה לחומר הקיים לגבי יקירכם ז"ל, נודה לכם מאוד באם תעשו זאת עכשיו.

כמו-כן אנו מבקשים להודיעינו על כל משפחה שכולה שלנו שאיננה נמצאת עימנו בקשר, על-מנת שנוכל להנציח זכר יקירם.

משפחות שירצו את החומר חזרה אנו נעתיק, נשכפל או נצלם והמקור יוחזר למשפחה.

מאחר והאתר מתוכנן להיחנך לקראת אוגוסט 82, אבקשכם להעביר החומר למשרדנו זק"ב

עם גמר הקמת אתר הנצחה מגמתינו היא כי מידי שנה יערך טקס יום התייחדות לזכר חללי החטיבה.

בברכה,

יהונתן מנדלברג סא"ל
רע"נ סיוע למשפחות ולפצועי

מיקו גילת-הייתי מימ אצל שמעון בפלוגה ג

מה שאיחד אותנו היה הצבא. הבעיה המרכזית שהעסיקה את שמעון הייתה החתימה לקבע. זה היה נושא מאוד מעניין כי במשך חצי שנה כל מי שפגש שיטח בפניו את הבעיה. רצה לשמץ את כל הנמוקים האפשריים בעד ונגד החתימה.

מאידך לשמעון הייתה יכולת מנהיגות מצוינת. מנהיג ?

למשל כשהרגיש שבפלוגה מתחיל בדרך וזה קורה בכל פלוגה, יש מפ"ים שהיו פותרים את הבעיה ע"י משפט. הכנסת החייל לכלא הייתה לגביהם מעין הפגנת מנהיגות. לשמעון הייתה התקפת מנהיגות אבל מסוג אחר. שמעון ידע לדבר.

הוא ידע לנאום בפני קהל של חיילים, לדבר בשפה שלהם, ולשכנע אותם. באיזה רגע של התרופפות היה אומר-עכשיו אני אקח אותם לידיים. אוסף את כולם, נושא

השיחה פלוגתית קיים בכל פלוגה, אבל בפלוגה שלנו היה מוסד מיוחד. כשמעון

דבר הייתה נעשית דממה שאפשר היה לחתוך אותה. היה מתח והוא גם ידע לשבור

את זה, להכניס מדי פעם בדיחות, ללחוץ חזק ולאיים חזק ולהח כל מיני משלים

ולהוליך את החיילים ממש בדרך שהוא רצה בה. שבוע לאחר השיחה אפשר היה עדין

להרגיש בהשפעה הזאת. הייתה לו שיטה מיוחדת להחזיק את הפלוגה. ז"א הוא היה

עושה בדרך והוא היחיד שהיה מתמצא בזה. הוא היה זוכר את כל העניינים של

הפלוגה. היה שומר את הכל בראש, ואף אחד אחר לא התמצא בעניינים אלא שמעון.

ומסתבר שהוא הצליח בזה.

אני אהבתי תכונה אחרת אצלו, נתן גבוי לפיקודים שלו. היו מצבים שאחד הפיקודים

שלו נכשל. זה בלט בהרבה מקרים כשהוא עומד חזק מאחורי הפיקודים בכרור עם המפקד

אפילו כשידע שזה יביא אותו להתנגשות עם המפקדים, ויש לזכור שהוא הלך לחתום

קבע, והצבא היה הקהיירה שלו.

כשהייתה אזכרה לדרד ברוקר (קצין שנהרג)-היה שית, מהסוג אותו אנו מנהלים כעת,

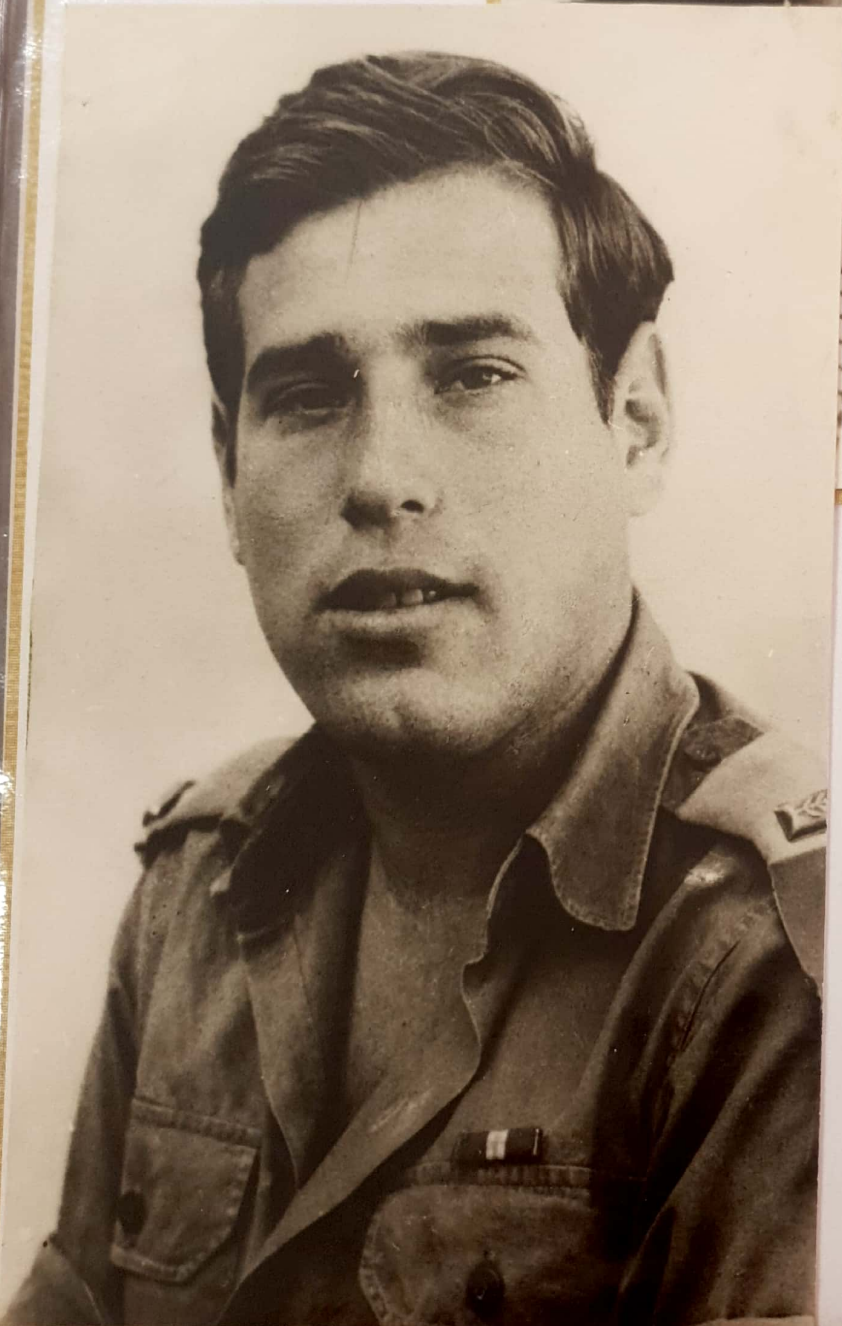
ושם הוא הרשים אותי מאד, ישב ונאם נאום שלם. התרשמתי מאד מצורת ההתבטאות שלו,

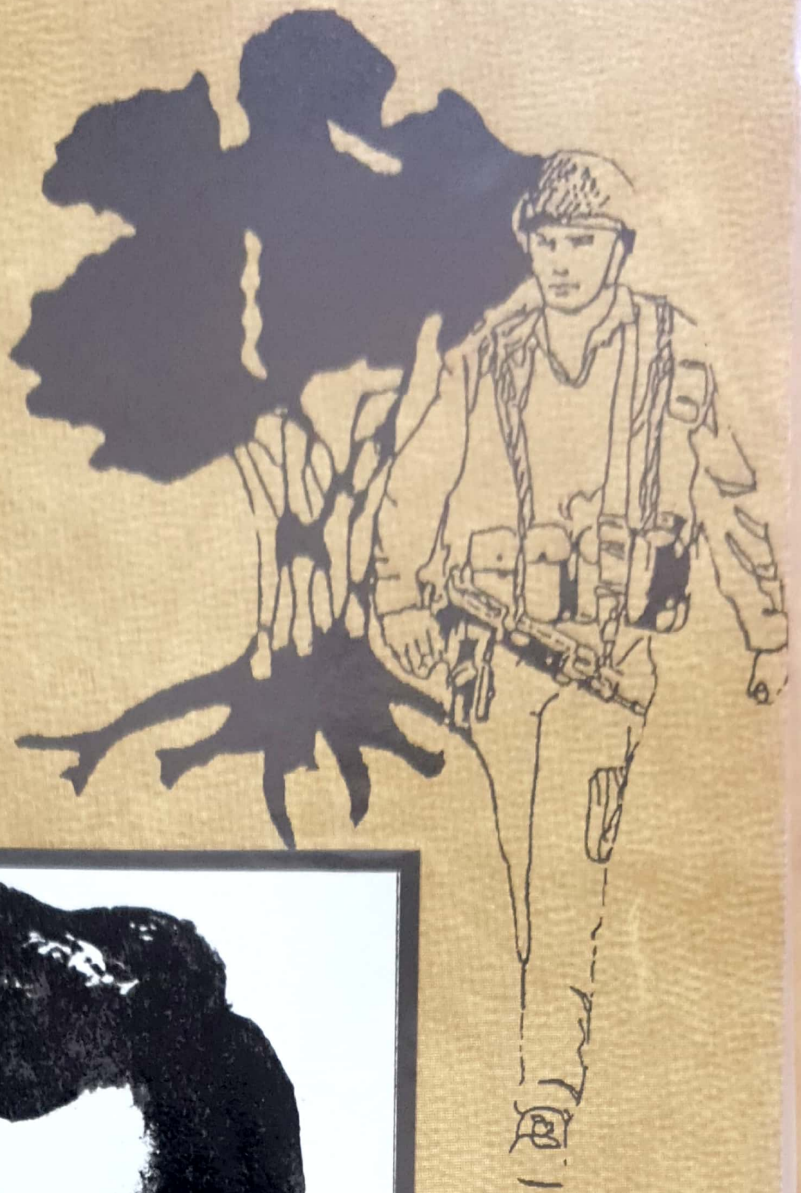
כי לא שמעתי אותו נואם נאום שלם אף פעם. הוא מאד התלהב ואמר לי: אם אי פעם

יקרה לו מה שקרה לדרדי, לא היה רוצה שיבכו עליו ככה, כמו שבכו על דודו.

באותו יום הוא סיפר לי שהוא חתום ויוצא לחו"ל, ושיעשה חיים. אני מאמת מקורה

שכן עשה.

חזקתנו
באדשנים בש"ית

זרסקי (יזהר) שמעון

1948-1971

